

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-04-12693 דרך הים שייט חיפה (2004) בע"מ נ' ישראל(נושה)

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מירב קלמפנר נבון

תובעת דרך הים שייט חיפה (2004) בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד דורון ברזילי ואח'

נגד

נתבעת מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד מפרקליטות מחוז חיפה (אזרחי)

פסק דין

- 1
2 לפני תביעה למתן לסעד הצהרתי לפיו יש לבטל את הודעות החיוב אשר הוצאו לתובעת לתשלום
3 מיסים.
4
5 1. התובעת היא חברה הפועלת בתחום השייט הימי במגוון פעילויות, לרבות: לימודי שייט,
6 קורס סקיפרים, קורס משיטי יאכטות ועוד. התובעת משמשת כחברה המוציאה הפלגות
7 לרחבי העולם.
8 2. ביום 6/9/17 הוצאו לתובעת 4 הודעות חיוב לתשלום מסי ייבוא בסך 117,179 ₪, 119,004
9 ₪, 145,738 ₪ ו-100,907 ₪ ובסך הכול החוב במס הסתכם בסך 482,828 ₪ (להלן: "הודעות
10 החיוב").
11 3. ביום 31/10/17 הגישה התובעת לנתבעת השגה על הודעות החיוב.
12 4. ביום 9/1/18 ניתנה תגובת הנתבעת אשר דחתה את הטענות אשר הועלו בידי התובעת
13 במכתבה לעניין ביטול החיובים במס וכן הפנתה את התובעת לגורם המוסמך לדון בנושאי
14 ריביות, הצמדה וקנסות.
15 5. התובעת טוענת כי כחלק מהתוכנית לצמצום הגירעון ואי השוויין בנטל במסגרת התכנית
16 הכלכלית לשנים 2013 ו-2014 הועלה שיעור מס הקניה המוטל על מוצרי יוקרה והוחלט,
17 כי יבוא כלי שיט לישראל, כגון יאכטות, יהיה חייב במס קניה בשיעור 15% וייתכן כי יחול
18 מכס בשיעור 12% בהתאם לסיווג כלי השייט. זאת, בנוסף לתשלום מע"מ. לטענתה, עיון
19 בפרוטוקול ועדת הכספים מעלה כי הרציונל בבסיס הצו הוא חבות במס על מוצרי יוקרה
20 המיועדים לשימוש אישי, להבדיל משימוש מסחרי. מסקנה זו, עולה מהדיונים בוועדת
21 הכספים בעניין מטוס, מקרר וטרקטורונים. היאכטות מושא התביעה, הן לטענת התובעת,

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-04-12693 דרך הים שייט חיפה (2004) בע"מ נ' ישראל(נושה)

תיק חיצוני:

- 1 יאכטות המשמשות לשימוש מסחרי - לצורך פעילות העסקית השוטפת של התובעת – ולא
2 לצורכי הנאה ושימוש פרטי.
- 3 .6. לטענת התובעת, המסקנה לפיה היאכטות שבבעלות התובעת אינן מהוות מוצרי יוקרה
4 עולה גם מהשלמת חסר בחקיקה. לטענתה, נהגי מוניות, קיבלו הקלה משמעותית, בדמות
5 פטור ממס קניה ולעיתים גם פטור ממכס, כשתכלית הפטור הניתן לנהגי מוניות היא פיצוי
6 על בלאי מואץ. אותה תכלית משותפת גם לשימוש העסקי שנעשה היאכטות, בניגוד
7 לשימוש פרטי היאכטות, ולכן טוענת התובעת כי יש לעשות שימוש בסמכות בית המשפט,
8 להשלים את הלקונה בחוק, ולהחיל את הרציונל שבפטור הניתן לנהגי מוניות עקב בלאי
9 מואץ על הנסיבות דנן.
- 10 .7. עוד לטענת התובעת, קביעת שיעור המס נקבעה באופן שרירותי על כלל מלאי היאכטות
11 שברשות התובעת, מבלי להביא בחשבון את מועד רכישת היאכטות, ולכן, מדובר במיסוי
12 רטרואקטיבי, שאיננו אפשרי לפי דיני המס. בנוסף, הטלת ריבית והצמדה והטלת קנסות
13 אינה הוגנת ולא היה לכך מקום.
- 14 .8. התובעת טוענת כי הימנעות מגביית מס קנייה אלא לאחר שנים והמדיניות הברורה של אי
15 אכיפה, היא בגדר מנהג ועומדת בניגוד לאינטרס ההסתמכות התובעת. לטענת התובעת,
16 לאחר שהנתבעת במשך שנים לא נקטה בפעולות אכיפה כלל, היא מבצעת כעת אכיפה
17 בררנית, כלפי כלי שיט המתעדים לצאת מישראל בלבד, בעוד שהנתבעת אינה אוכפת את
18 מדיניותה החדשה כלפי אנשים פרטיים או עסקים שאינם יוצאים את גבולות המדינה.
- 19 .9. משכך, טוענת התובעת כי יש לבטל את מס הקניה. לחלופין, טוענת התובעת כי יש לבחון
20 מחדש את אומדן שווי מס הקנייה אשר בוצע באופן שגוי ואינו משקף את שווי היאכטות
21 'האמיתי' משני טעמים: האחד, אין מחירון קבוע המתמחר נכונה את שווי כלי השייט.
22 השני, הנתבעת לא הפחיתה פחת, בשיעור שנתי של 20% משווי הרכישה.
- 23 .10. לטענת הנתבעת, יש לדחות את התביעה בכל הנוגע לחבות התובעת במע"מ, משלא העלתה
24 התובעת כל טענה בעניין זה, כך שחבות התובעת במע"מ כלל אינה במחלוקת.
- 25 .11. לטענתה, במקרה נושא התביעה, החבות בתשלום מס בהתאם להודעות החיוב היא באופן
26 מידי. ככל שהתובעת חולקת על חבותה, היה עליה לשלם תחת מחאה ולהגיש תביעה כספית
27 בתוך שלושה חודשים לאחר תשלום המס. לכל הפחות, היה על התובעת לשלם את רכיב
28 המס אשר אינו במחלוקת, הוא רכיב המע"מ. בהיעדר תשלום החוב יש לדחות את התביעה.
- 29 .12. לטענת הנתבעת, ההבחנה אותה עושה התובעת בין שימוש פרטי לשימוש עסקי בכלי שייט
30 לא קיימת בחוק. הצו מחייב היאכטות בתשלום מס, ללא כל הבחנה בין שימוש עסקי
31 לשימוש פרטי. היא אף לא נלמדת מדיוני וועדת הכספים. לטענתה, כאשר חפץ המחוקק
32 לעשות הבחנה בין שימוש עסקי לשימוש מסחרי, הוא קבע במפורש פטורים ממס, אם
33 המוצרים מיובאים לשימוש עסקי. כך גם הביע המחוקק עמדתו במפורש בעניין המוניות.
34 לטענת הנתבעת, אין כל לקונה בחוק אלא הייתה החלטה מודעת של המחוקק לחייב

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-04-12693 דרך הים שייט חיפה (2004) בע"מ נ' ישראל(נושה)

תיק חיצוני:

- 1 יאכטות במס קניה - בין אם הן לשימוש מסחרי ובין אם הן לשימוש פרטי. עוד לטענתה,
 2 השכרת יאכטות במהותה, נשארה פעילות תענוגות או פנאי ולכן גם אין היגיון להעניק פטור
 3 ממס קניה ליאכטה.
 4 13. לטענת הנתבעת, ניתן לחייב בתשלום מס קנייה ומע"מ בעת כניסה לישראל ואין המדובר
 5 במיסוי רטרואקטיבי, כל עוד לא שולם בעבר המס.
 6 14. לטענת הנתבעת, יש לדחות את טענות ההסתמכות שכן לנתבעת עומדות 5 שנים לגביית
 7 המס מהיום שבו התהווה החסר במס, תקופה אשר טרם חלפה ונמנית מהכניסה האחרונה
 8 לישראל. זאת, משום שכל כניסה של טובין לישראל היא בבחינת ייבוא. לטענתה, יש
 9 לדחות גם את טענת האכיפה הבררנית אשר אין לה כל בסיס במציאות ולא הובאו תימוכין
 10 לטענה זו.
 11 15. עוד לטענת הנתבעת, המס נגבה לאחר עדות של מר שליו זומר, הבעלים של התובעת, בפני
 12 הנתבעת ובהתאם לסכומי הקניה של היאכטות אותם מסר מר זומר בעדותו.
 13

דיון:

רכיבי המס בהודעות החיוב מיום 6/9/17 והמחלוקת שבענייננו

- 14
 15
 16 16. עיון בהודעות החיוב נושא התביעה, מעלה כי הן מורכבות ממספר חיובים, מס קנייה, מע"מ
 17 וריביות והצמדות כפי הפירוט להלן:

היאכטה הנישומה	סך המס	מע"מ	מס קניה	ריביות והצמדות
בניילין	117,179 ₪	64,233 ₪	49,284 ₪	3,662 ₪
סלייד	119,004 ₪	65,234 ₪	50,051 ₪	3,719 ₪
יולו	145,738 ₪	82,465 ₪	63,273 ₪	0 ₪
לה סלסטה	100,907 ₪	55,619 ₪	42,674 ₪	2,614 ₪

- 18 17. אבחן להלן את רכיבי המס ואת המחלוקת העומדת בפניי.
 19

קנסות, ריביות והפרשי הצמדה

- 20
 21 18. יובהר כבר כעת, מלוא הסכומים אשר צוינו בקשר עם קנסות פיגורים, החרמות, כופר כסף
 22 וכיו"ב קוזזו במלואם בהודעות החיוב אשר נמסרו, כך שסכומים אלו לא נגבו מהתובעת
 23 בהודעות החיוב נושא התביעה ואינם במחלוקת.
 24 19. אשר לתשלומים בעניין ריביות והצמדה – התובעת זנחה במהלך ההליך ובסיכומיה את
 25 טענותיה בקשר עם הפחתת ריביות והצמדה ודי בכך על מנת לדחות את טענותיה אלו.
 26 יודגש, מהמכתב מיום 9/1/18 ששלחה הנתבעת לתובעת, עולה כי הנתבעת לא דחתה את
 27 טענות התובעת בקשר עם ריביות והצמדה, אלא הפנתה את התובעת לגורם המוסמך לדון
 28 בנושאים אלו, הוא וועדת הויתור. התובעת לא פנתה לוועדת הויתור או לכל הפחות לא
 29 צירפה כל אסמכתא על פנייה כאמור, טרם הגשת התביעה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-04-12693 דרך הים שייט חיפה (2004) בע"מ נ' ישראל(נושה)

תיק חיצוני:

1 20. נוכח האמור לעיל, איני נדרשת לרכיבים אלו - קנסות, ריביות והפרשי הצמדה - במסגרת
2 התביעה המונחת לפניי.

3

4 מע"מ

5 21. התובעת דרשה את ביטול הודעות החיוב, ונראה כי כוונתה לביטול מלוא הסכומים אשר
6 בהודעות החיוב. מנגד, טענה הנתבעת כי רכיב המע"מ כלל אינו במחלוקת, ולא נטענה כל
7 טענה בעניין זה.

8 22. לאחר שעיינתי בטענות התובעת, לא מצאתי כל טענה או הסבר מדוע לא היה עליה לשלם
9 את רכיב המע"מ. אף לא מצאתי כל טענה בקשר עם שיעור המע"מ שכן, הטענות הנתבעות
10 בעניין גובה המס שנגבה, מתמקדות במס קנייה בלבד. די בדברים אלו כדי לקבוע כי רכיב
11 המע"מ אינו שנוי במחלוקת והיה על התובעת לשלם את רכיב המע"מ מיד עם קבלת הודעת
12 החיוב.

13

14 מס קנייה

15 23. אם כן, התביעה המונחת לפניי מצטמצמת לשאלת החיוב במס קנייה, וזו תידון להלן.

16

17 סעד הצהרתי

18 24. התובעת בתביעתה עותרת בבקשה למתן סעד הצהרתי, לפיו בית המשפט מתבקש לקבוע
19 כי סעיף 2(א) לחוק מיסי מכס ובלו (שינוי תעריף), התש"ט-1949 אינו חל על התובעת וכי
20 יש לבטל את הודעת החיוב שקיבלה התובעת. כפי שפורט לעיל, מצטמצמת השאלה אשר
21 במחלוקת לעניין רכיב מס הקנייה בלבד.

22 25. מס קנייה הוא מס המוטל על מוצרים מיובאים ומוצרים בישראל אם נקבעה למוצרים אלו
23 חבות במס - "טובין טעוני מס", כאמור בהוראות חוק מס קניה (טובין ושירותים), תשי"ב-
24 1952 (להלן: "חוק מס קנייה").

25 26. בענייננו, נקבעה החבות לתשלום מס קנייה על יאכטות בצו תעריף המכס והפטורים ומס
26 קנייה על טובין (תיקון מס' 28), התשע"ג - 2013 (להלן: "הצו"). הצו מטיל חבות במס
27 קנייה ולעיתים מטיל חיוב במכס כללי במקום או בנוסף לחיוב במס קנייה על מוצרי יוקרה
28 בהם מטוסים פרטיים, רכבי יוקרה, יאכטות ועוד.

29 27. הוראות ס. 5(ד) לחוק מס קנייה, קובעות כי מס על יבוא טובין חל בשעת "פדייתם מפיקוח
30 רשות המכס". ס. 5(ח(ב) לחוק מס קנייה המוכתר "השגה וערעור" קובע כי "חולק אדם על
31 החיוב במס ביבוא הטובין, יחולו הוראות סעיף 154(א) ו-(ב) לפקודת המכס, בשינויים
32 המחויבים". בס. 154 לפקודת המכס, נקבע:

33 "(א) התגלע סכסוך בנוגע לסכום המכס או לשיעור המכס המשתלם על

34 טובין מסוימים, או בנוגע לחבות הטובין במכס לפי דיני המכס, רשאי

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-04-12693 דרך הים שייט חיפה (2004) בע"מ נ' ישראל(נושה)

תיק חיצוני:

- 1 בעל הטובין לשלם אגב מחאה את הסכום הנדרש על ידי גובה המכס,
2 וסכום ששולם בדרך זו ייחשב לגבי בעל הטובין כשיעור המכס הנכון
3 המשתלם על הטובין, כל עוד לא ניתנה החלטה אחרת בתובענה
4 שהוגשה לפי סעיף זה.
5 (ב) בעל הטובין רשאי, תוך שלושה חדשים מיום התשלום, להגיש
6 תובענה נגד הממשלה להחזרת הסכום ששילם כאמור, כולו או מקצתו.
7 28. כלומר, לאחר ששותררו היאכטות מפיקוח המכס או בעת משלוח הודעת החיוב בגין הגרעון
8 במס, קמה לתובעת חבות לשלם את המס באופן מידי. גם אם חולקת הנישומה, היא
9 התובעת, על חבות המס, היא נדרשת לשלם את המס תחת מחאה ולאחר מכן להגיש תביעה
10 כספית כאמור בס. 154 לפקודת המכס [נוסח חדש] שעניינו "סכסוך בנוגע לתשלום
11 המכס", אשר צוטט לעיל.
12 29. אכן, קיימות נסיבות בהן ניתן לעתור לסעד הצהרתי על מסי יבוא, כפי שמפנה התובעת
13 לנסיבות בהן היבואן, אשר אינו מעוניין לשלם את מסי היבוא, עותר לבית המשפט בעוד
14 הטובין מעוכבים על ידי רשויות המכס. ברם בשים לב לעובדות במקרה דנן (אין המדובר
15 בטובין המעוכבים עד לתשלום), הוראות החוק אשר פורטו לעיל ובשים לב לתובענה אשר
16 הוגשה לבית המשפט המחוזי (כערעור מס) ע"מ 18-02-22253, בידי התובעת, הרי שהיה על
17 התביעה דכאן להיות מוגשת מכוחו של ס. 154 לחוק המכס – כך שעל התובעת הייתה חובה
18 לשלם את סכום המס השנוי במחלוקת באופן מידי, טרם הגשת התביעה ורק לאחר מכן,
19 להגיש את התובענה.
20 30. בפועל, התובעת, קיבלה את הודעות החיוב, אך טרם שילמה את הנקוב בהן ולפיכך ניתן
21 היה להסתפק בהוראות אלה על מנת לדחות את התביעה. התובעת אף לא שילמה את רכיב
22 המע"מ אשר לגביו אין מחלוקת אמתית. התובעת, יצרה מעין יצור כלאיים בו טענה למתן
23 סעד הצהרתי חלף תביעה כספית, אשר אין לו מקום נוכח הנסיבות הספציפיות כמו גם
24 הדברים האמורים בע"מ 18-02-22253.
25 31. כך או אחרת, בנסיבות דנן, לטעמי יש לדחות את התביעה גם לגופה.
26
27 טענות התובעת להסתמכות, אכיפה בררנית והתנהלות הרשות
28 32. התובעת העלתה טענות להסתמכות, אכיפה בררנית והתנהלות הרשות באי אכיפה של
29 הוראות הצו במשך תקופה ארוכה. הנתבעת שללה טענות אלו וטענה כי גבתה את המס
30 כדין והפעילה מדיניות מס אחידה.
31 33. לא הובהר מהו הבסיס לטיעונים ועל אילו אדנים מסתמכת התובעת בטענותיה לאכיפה
32 בררנית. אף לא הובאה כל ראיה לתמיכה בטענות אלו. דיי בכך כדי לדחות את הטענה
33 לאכיפה בררנית.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-04-12693 דרך הים שייט חיפה (2004) בע"מ נ' ישראל(נושה)

תיק חיצוני:

34. יתרה מכך, מהראיות אשר הוצגו בפניי התמונה העולה הפוכה – רשות המיסים פעלה בהתאם לסמכויות הנתונות לה בחוק, והיא מבצעת מדיניות אכיפה אחידה בהתאם להוראות החוק. התובעת, לא דיווחה על הייבוא, על אף חובתה בדין, ובכך נעוצה דחיית מועד החיוב, ואנמק.
35. ייבוא היאכטות, הוא אירוע המס, מתחדש בעת כל כניסה של היאכטות לישראל, ובפרט, כניסתם האחרונה של היאכטות נושא התביעה טרם הודעת החיוב במס. זאת, מכוחו של סעיף 144 לפקודת המכס בו נקבע:
- "מקום שהיה דרוש, לענין דיני המכס, לקבוע בדיוק אימתי חלה שעת ייבואם של טובין, יראו כשעת הייבוא את זמן כניסתה של האניה המביאה את הטובין לתחומי אותו נמל שבו יש למסור, לפי הסדר הראוי, מצהר על האניה ומטענה ולפרוק את הטובין; ואם יובאו הטובין שלא בדרך הים, יראו כשעת הייבוא את הזמן שבו חצו הטובין את הגבול."**
- בעניין זה, "ייבוא" בהתאם לס. 1 בפקודת הפרשנות [נוסח חדש], הוגדר כ"הבאה או גרם הבאה לישראל, בים, ביבשה או באוויר".
36. ככל שלא נגבה מס, מעניק חוק מסים עקיפים (מס ששולם ביתר או בחסר), תשכ"ח-1968, סמכות לגבות את המס במשך תקופה מוגדרת. כך ס. 2(א) קובע: "נישום יהא חייב בתשלום חסר אם נדרש לעשות כן תוך התקופה הקובעת". כשבס. 1 הוגדרה "התקופה הקובעת" כלהלן: "(1) לגבי טובין שיובאו – חמש שנים מן היום בו נתהווה החסר או היתר; (2) לגבי טובין אחרים – שלוש שנים מן היום שבו נתהווה החסר או היתר".
- בעניינינו, הנתבעת עמדה על כך שהסיבה לאי תשלום המס נעוצה באי דיווח הייבוא לרשויות המס, שעה שהאחריות לדיווח היא על היבואן – התובעת – ע"י הגשת רשומון ייבוא.
37. טענה זו יש לקבל והיא נתמכת אף בעדות העד מטעמה של התובעת, מר זומר. וכך העיד מר זומר,
- "ש: האם שולמו עבור ארבעת היאכטות תשלום מס?
ת: על שלושת היאכטות שאני רכשתי לא שולם ועל הלה סלסטה לא שידוע לי אך אני משער שלא
ש: מדוע לא הצהרת על היאכטות כאשר ייבאת אותן ארצה?
ת: אף פעם לא ידעתי שצריך כי הייתי בטוח שזה מופיע כהוצאה כי הרי יצא כסף בצורה מסודרת דרך הבנק ואני עובד עם הרואה חשבון"**
38. בדיון שנערך לפני בית המשפט, טענה התובעת כי הגישה רשומון במועד רכישת היאכטות. על אף האמור, לא הוצג בפניי כל מסמך כאמור. מר רועי מרגלית, חוקר ברשות המיסים, אשר בפניו הוצגו המסמכים אשר הוגשו לרשויות בעקבות רכישת היאכטות ונטענו כאותו רשומון ייבוא, הפריך את טענות התובעת והסביר כי המסמכים אשר לפניו, אין ביניהם

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-04-12693 דרך הים שייט חיפה (2004) בע"מ נ' ישראל(נושה)

תיק חיצוני:

- 1 רשומון יבוא וכי אילו היה מוגש רשומון ייבוא (להבדיל מהמסמכים לקבלת רישיון יבוא
2 שהוצגו), הייתה הנתבעת מחויבת במס בגין ייבוא היאכטות שכן כל המטרה של הגשת
3 רשומון ייבוא היא לצורך תשלום מיסי יבוא. בכך מתחזקת המסקנה, אשר ממילא הודה
4 בה מר שליו זומר בעדותו, לפיה לא הצהירה התובעת על רכישת היאכטות לפני רשות
5 המיסים.
- 6 39. עוד העיד רועי מרגלית כי מחלקתו אוכפת את תשלום המיסים באופן אחיד מחודש 1/17
7 עת קיבלה מחלקתו את הסמכות לגבות מיסי יבוא בעת כניסת כלי שיט לישראל. עדות זו
8 לא נסתרה בידי התובעת.
- 9 40. יוער, הנתבעת הצביעה כי בעבר, היו קשיים בגבייה, אכיפה ופיקוח כל מיסי יבוא על כלי
10 שיט, בין היתר, בהיעדר עמדות בדיקה ייעודיות לאכיפת יבוא כלי שיט כפי שקיים
11 במעברים "רגילים" ועלו קשיים לגביית מיסי ייבוא על כלי שיט. בעקבות הקשיים הללו,
12 סמוך לינואר 2017, תוקן ס. 40 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א – 1971, ואיפשר,
13 ביתר קלות, לאכוף את חובת התשלום על מסי ייבוא על כלי שיט.
- 14 41. בנסיבות המתוארות לעיל, על התובעת הייתה מוטלת חובה בדיון, לדווח על ייבוא
15 היאכטות. כאמור בין אם היא חולקת על חיוב במס קנייה, אין כל מחלוקת על אודות חיוב
16 במע"מ ולכן, לכל הפחות היה על התובעת לדווח על ייבוא היאכטות לצורך תשלום מע"מ.
17 ובכל זאת, נמנעה התובעת מחובת הדיווח. ברור כי אין התובעת, אשר נמנעה מחובת
18 הדיווח, יכולה להתחמק מתשלום מס כדיון, בטענה כי הסתמכה על אי אכיפת המס על
19 היאכטות. הנתבעת, אשר הייתה ערה לקושי בגביית המס, פעלה כדי לאפשר, ביתר קלות,
20 את אכיפתו על פי חוק, ובסופו של יום, שינוי חקיקתי אפשר לנתבעת לגבות את המס חרף
21 ניסיונות להתחמק מתשלום מס. טענת ההסתמכות ואי אכיפה, כאשר התובעת לא מילאה
22 את חובתה, ולא דיווחה על ייבוא היאכטות – פסולה. המחוקק, אפשר לנתבעת פרק זמן בו
23 היא יכולה לגבות את המס, 5 שנים לטובין שיובאו או 3 שנים לטובין אחרים. אין ליצור
24 תמריץ לנישומים להימנע מדיווח לרשויות המס – שכן, על פי גישת התובעת לא ידווח מאן
25 דהוא על מוצר חייב במיסי ייבוא – יכול שיזכה, אם הצליח משך תקופה ממושכת להתחמק
26 מתשלום המס – ב'הטבת מס' בניגוד להוראות החוק וחרף עמדת המחוקק אשר מאפשרת
27 את גביית המס בגין טובין שיובאו בתוך 5 שנים. מובן כי אין מקום לתת תמריץ או הטבה
28 או הנאה כלשהי לתובעת אשר נובעת מאי הדיווח כדיון כאשר המס נגבה כדיון ויש לדחות
29 את טענותיה להסתמכות, אכיפה בררנית, ובאשר להתנהלות הרשות.
- 30
- 31 גביית מס ששולם בחסר כדיון או מיסוי רטרואקטיבי?
- 32 42. כאמור לעיל, המחוקק העניק לרשות המיסים סמכות לגבות מס שלא נגבה, בס. 2(א) לחוק
33 מסים עקיפים (מס ששולם ביתר או בחסר), תשכ"ח-1968, כאשר התקופה הקובעת בעניין
34 היאכטות היא 5 שנים.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-04-12693 דרך הים שייט חיפה (2004) בע"מ נ' ישראל(נושה)

תיק חיצוני:

1 43. שנת ייצור היאכטות הוא כלהלן:

יאכטה	שנת ייצור והרישום	כניסה אחרונה לישראל (אירוע המס)
בניילין	2016	10/9/16
סלייד	2016	10/9/16
יולו	2014	15 תנועות כניסה ויציאה בין 1/3/17 – 6/9/17
לה סלסטה	2012 *	28 תנועות כניסה ויציאה בין 1/3/17 – 6/9/17

2 *מר שליו זומר רכש את היאכטה ביחד עם התובעת בשנת 2013.

3 44. הודעות החיוב הן מיום 6/9/17 כשאירוע המס הנטען ע"י הנתבעת הוא בעת כניסות של

4 היאכטות לישראל בחודשים יוני – דצמבר 2016 כפי שעלה מעדותו של חוקר מס הכנסה,

5 מר רועי מרגלית. גם אם אניח שמועד תחילת מרוץ ההתיישנות הוא ביום הכניסה

6 הראשונה של כלי השיט לישראל, שלוש היאכטות, בניילין, סלייד ויולו, חייבות במס ואין

7 כל בסיס לטענה כי מדובר במיסוי רטרואקטיבי. כאמור לעיל, התובעת נמנעה מדיווח על

8 ייבוא היאכטות ופעלה בניגוד לחובתה בדין. על כן, החסר בתשלום המס נבע מהתנהלותה

9 שלא כדין. מוטב היה אילולא הייתה מעלה טענה למיסוי רטרואקטיבי אסור, בנסיבות אלו.

10 45. אשר ליאכטה לה סלסטה המצב העובדתי מורכב מעט יותר, אך התוצאה אליה הגעתי

11 דומה. הסירה נרכשה בטרם כניסת הצו לתוקף ע"י החברה והבעלים הקודם. מר שליו

12 זומר, רכש את החברה כאשר בבעלותה היאכטה לה סלסטה, ומבלי שבדק אותה העת,

13 האם חייבת במס קנייה או במע"מ. הצו נכנס לתוקף ביום 12/8/13. כאמור לעיל, אירוע

14 מס, הוגדר בחוק בעת כניסה לישראל, כאשר הסמכות לרשויות המס לגבות מס קנייה לפי

15 ס. 1 ו-2(א) לחוק מסים עקיפים (מס ששולם ביתר או בחסר) היא בתוך 5 שנים "מן היום

16 שנתהווה החסר או היתר".

17 46. בית המשפט המחוזי, נדרש בעבר לתשלום מס כלי שיט שנרכשו לפני תחולת הצו, בת"צ

18 (י-ס) 43164-04-17 בעניין טפיו נ. רשות המסים (ניתן ביום 29/1/19) ושם נקבע כי גם אם

19 נקנתה היאכטה טרם כניסת הצו לתוקף, יחול מס הקניה על היאכטה, מרגע שנכנסה

20 למרינה בישראל לראשונה לאחר כניסת הצו לתוקף, כלומר לאחר יום 12/8/13. הלכה

21 מנחה זו בעינה עומדת, בשים לב לכך כי ערעור אשר הוגש עליה, תלויה ועומדת בו בקשת

22 המערער למחיקתו.

23 47. לאור האמור לעיל, הודעות החיוב לתובעת הוצאו בהתאם לדין ולסמכויות הנתבעת, והן

24 אינן מהוות מיסוי רטרואקטיבי כי אם גביית מס אשר שולם בחסר, כדין.

25

26 טענות התובעת להחרגת המס על יאכטות

27 48. התובעת טוענת כי הנושא המרכזי העומד למחלוקת הוא התעלמות רשות המיסים

28 מההבחנה בין שימוש פרטי ובין שימוש עסקי או מסחרי. לטענתה, שגתה רשות המיסים

29 בהטלת מס קניה, משום שלמחוקק לא הייתה כוונה להטיל מס קניה על יבוא טובין

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-04-12693 דרך הים שייט חיפה (2004) בע"מ נ' ישראל(נושה)

תיק חיצוני:

1 המשמשים לצרכים עסקיים. כך לטענתה, בדיוני וועדת הכלכלה הייתה הבחנה בין שימוש
2 פרטי ובין שימוש עסקי או מסחרי בהקשרים אחרים, דוגמת מטוסים וטרקטורונים ויש
3 להחיל את הרציונל אשר בבסיס החוק, על פרשנות מיסוי יאכטות. כך לטענת התובעת,
4 עולה מהתנהלות הרשות במקרים אחרים. עוד לטענת התובעת, תוצאה זו מתבקשת
5 מהשלמת לקונה בחוק. לטענתה, כשם שמחל המחוקק לנהגי מוניות בפטור משלום מס
6 קניה אל נוכח הפחת המואץ על רכביהם, יש לפטור את התובעת משלום מס קנייה, מאותו
7 טעם ממש – פחת מואץ בעת השימוש העסקי מסחרי ביאכטות.
8 49. מנגד, טוענת הנתבעת כי ההבחנה אותה עושה התובעת בין שימוש פרטי לשימוש עסקי
9 בכלי שייט, לא קיימת בחוק. הצו מחייב יאכטות בתשלום מס, ללא כל הבחנה בין שימוש
10 עסקי לשימוש פרטי. ההבחנה אף לא נלמדת מדיוני וועדת הכספים. לטענת הנתבעת, כאשר
11 רצה המחוקק לעשות הבחנה בין שימוש עסקי לשימוש מסחרי, קבע במפורש פטור ממס
12 למוצרים המיובאים לשימוש עסקי. המחוקק אך הביע עמדתו במפורש בעניין המוניות.
13 הנתבעת טוענת כי אין כל לקונה בחוק אלא הייתה החלטה מודעת של המחוקק לחייב
14 יאכטות במס קניה - בין אם הן לשימוש מסחרי ובין אם הן לשימוש פרטי. עוד לטענתה
15 גם מבחינה מהותית, אין מקום לפטור המבוקש, שכן השכרת יאכטות במהותה, נשארה
16 פעילות תענוגות או פנאי ולכן גם אין היגיון להעניק פטור ממס קניה ליאכטה.
17 50. צו תעריף המכס והפטורים ומס קנייה על טובין (תיקון מס' 28), התשע"ג – 2013 (להלן:
18 "הצו") מטיל מיסים על מוצרי יוקרה. כך גם מטיל מיסים על רכיבי יוקרה, צגים אשר
19 גודלם מעל 50 אינץ', מטוסים פרטיים, כלי שייט ועוד. בלשון הצו אין כל החרגה של
20 יאכטות או כל כלי שיט אחר לשימוש מסחרי ואין כל הבחנה בין יאכטות לשימוש עסקי
21 ויאכטות לשימוש פרטי. אומנם, עיון בפרוטוקול ועדת הכספים מספר 233 ובפרוטוקול
22 וועדת הכספים מיום 9/12/15 ובדיון ההמשך בפרוטוקול ועדת הכספים מספר 236 מיום
23 10/12/15, מעלה כי הוועדה ניהלה דיון אשר בו הבחינה בין שימוש פרטי לשימוש מסחרי
24 במוצרים שונים – אלא שהבחנה כאמור, בין לגבי מקררים, בין לגבי מטוסים פרטיים ובין
25 לגבי טרקטורונים - מצאה ביטוי בהוראות החוק ואותם מוצרים החייבים במס הוגדרו
26 במפורש, תוך החרגה של מוצרים מאותו סוג אשר אינם חייבים במס.
27 51. כבר נקבע בעבר כי "בתי המשפט נוהגים ריסון משמעותי בבואם לבחון חוקיות של חקיקת
28 משנה שזכתה לגושפנקא פרלמנטרית ובפרט בסוגיות כלכלית" (ראה בת"צ 43164-04-17
29 טפיו נ' רשות המיסים אשר צוטט לעיל). ריסון כאמור מקבל משנה תוקף בענייננו, משום
30 שמדובר בתקיפה עקיפה של הצו המטיל מיסוי.
31 52. גם אין להסיק ממתן פטור על מסי קניה למוניות. חוקי המס, משרתים מטרות פיסקליות
32 וחברתיות רחבות. מתן פטור ממס היא סמכות המסורה למחוקק, ואינה בסמכות בית
33 המשפט. אין ליצור - יש מאין – פטור ממיסים אשר יחול על קבוצה שלמה על סמך טענה
34 כללית למתן פטור, אשר כלל לא נתמכה בראיות. וודאי לא בתקיפה עקיפה של הוראות

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-04-12693 דרך הים שייט חיפה (2004) בע"מ נ' ישראל(נושה)

תיק חיצוני:

1 החוק. ככל שהתובעת חפצה לקדם חקיקה, מטעמים דומים, אשר תחיל פטור על יאכטות
2 בדומה לפטור הקיים על מוניות, עליה לפנות לאפיקים המתאימים.

3

4

חישוב גובה המס

5 53. התובעת טענה כי חישוב גובה המס הוא שגוי. בין היתר, טענה כי לא נלקח בחשבון מועד
6 רכישת היאכטות, כי מחיר היאכטה נקבע באופן שגוי, וכי לא נלקח בחשבון פחת מואץ
7 בשיעור 20% נוכח שימושה העסקי. התובעת הוסיפה וטענה במהלך ההליך כי לא הובאה
8 עדות של המעריך מטעם רשות המיסים, אשר הנפיק את הודעות החיוב מושא התביעה.

9 54. הנתבעת טענה כי הסמכות להורות על פחת בהתאם לס. 4 לתקנות מס הכנסה (פחת), 1941,

10 היא של פקיד השומה ולא של בית משפט ואף לא הובאו כל ראיות לעניין שיעור הפחת
11 הנתען. ממילא לטענתה, האומדן בוצע על פי שווי היאכטות אשר מסרה התובעת בעצמה,
12 תוך ניכוי פחת בהתאם לתוספת ב' לתקנות מס הכנסה (פחת), ס. VI הקובע פחת ימי לכלי
13 שיט בשיעור 7.5%. עוד לטענת הנתבעת, התובעת או מי מטעמה הגיעו להסכמה עם רשות
14 המיסים, לפיה הפחת על היאכטות הוא 10%, כפי העולה מהסכם בין הצדדים מיום
15 27/6/18 שבו הסכימו הצדדים על פחת בשיעור של 10% מיום הרכישה של היאכטות ועד
16 למועד גביית המס (נ/1; להלן: ההסכם) ולכן, התובעת מושתקת מלטעון כעת כי קיים פחת
17 מואץ בשיעור 20%.

18 55. הנטל להוכחת טענות התובעת רובץ לפתחה של התובעת. בהתאם, הטוען לפטור ממס או
19 להטבת מס, עליו נטל ההוכחה מכיוון שהתובעת, אשר טוענת להטבה במס, היא בבחינת
20 "המוציא מחברו". בענייננו, על התובעת, הנישומה אשר טוענת להפחתה במס, מונחים נטל
21 הראיה והשכנוע (רע"א 1436/90 גיורא ארד, חברה לניהול השקעות ושרותים בע"מ נ' מנהל
22 מס ערך מוסף, מו(5) 101 (1992); עמ"ה (מח'ת"א) 23/95 פזגז חברה לשיווק בע"מ נ' פקיד
23 שומה למפעלים גדולים 07.06.2001).

24 56. כך גם מוטל נטל השכנוע על התובעת, אשר טוענת כנגד פעולתה של רשות המיסים. כבר
25 נפסק בעבר כי פעולתה של רשות מס, המעוגנת בחוק, מוחזקת כפעולה שנעשתה כדין.
26 נישום שמבקש לערער עליה ולבטל את הצו אשר הוציאה הרשות, עליו רובץ הנטל לשכנע
27 את בית המשפט כי יש לבטל את הצו או לשנותו. כאשר מוצא הצו, נוצר מנצב מסויים אשר
28 מי שמבקש לשנותו, עליו נטל השכנוע, אלא אם קיימת הוראה מיוחדת בחוק לעניין נטל
29 השכנוע או נטל הבאת הראיות (רע"א 1436/90 גיורא ארד, חברה לניהול השקעות
30 ושירותים בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף, אשר צוטט לעיל).

31 57. מעבר לטענה כללית של התובעת, בשולי כתב התביעה, ולפיה החישוב שנעשה הוא שגוי
32 והבלאי עקב השימוש החרג הוא 20%, לא הניחה התובעת בפני כל ראיה להוכחת
33 טענותיה לעניין פחת מואץ ואף לא תמכה טענותיה בפירוט הנדרש בהוראות החוק עליהן
34 היא נסמכת. משכך, יש לדחות את טענותיה לעניין שיעור המס.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 18-04-12693 דרך הים שייט חיפה (2004) בע"מ נ' ישראל(נושה)

תיק חיצוני:

- 1 58. זאת ועוד, עיון בעדותו של מר שליו זומר בפני רשות המיסים מיום 24/7/17 (נספח ב' לכתב
2 ההגנה) מעלה כי מר זומר בעצמו מסר לרשות המיסים את שווי היאכטות במועד הרכישה,
3 הציג בפניה מסמכים רלבנטיים נוספים, נועץ עם רו"ח מטעמו טרם מתן העדות, וגלל בפני
4 רשות המיסים את טענותיו לפחת מואץ. התובעת לא הציגה לפני בית המשפט את ההסכם,
5 המוכתר כ"הסכם בעניין שומת מס הכנסה" בין הנישומה - התובעת, ובין רשות המיסים -
6 הנתבעת, לפיו הצדדים סיכמו ביניהם על פחת בשיעור 10%. מר זומר היה מודע אליו היטב
7 כפי שעלה מעדותו והוא נחתם על דעתו. ההסכם סותר את עמדת התובעת בעניין הפחת
8 המואץ בשיעור 20% וגם לכך ניתן משקל.
9 59. מכלול הדברים האמורים לעיל מעלה כי יש לדחות את טענות התובעת לעניין שיעור המס,
10 לרבות טענותיה לפחת מואץ.
11 **סוף דבר,**
12 התביעה נדחית על כלל רבדיה.
13 על התובעת לשלם את הודעות החיוב במס, נושא התובענה, לאלתר.
14 התובעת תישא בהוצאות הנתבעת בסך 2000 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך 8,500 ₪. הסכומים יישאו
15 הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום המלא בפועל.
16
17
18 ניתן היום, ג' תשרי תש"פ, 02 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.
19

מירב קלמפנר נבון, שופטת

- 20
21
22
23

